

UMUTSUZLUĞA BAŞKALDIRIP, UMUDU YAŞAMAK!

Her bahar nasırlı ellerin toprağa attığı tohumlar, yeniden yeşerme sürecine dönüşünce, doğa yeniden dirilir. Bir serin şebnem, güneşin de etkisiyle kendini yeniden doğurur. Derin uykusundan uyanır doğa. Umutsuzluğu ortadan kaldırarak aydınlığını, güneşe yönelen gülüşlerini evrene saçar. Yüksek dağlardan süzülerek gelen cemre damlaları gibi, mehtabın ışınlarıyla çocuklara sevgiyi, sevinci, coşkuyu, muştuyu getirir. Çocuklar her sabah yeni bir müjdenin aydınlığına açar gözlerini. Çocuklar için her yeni gün vazgeçilmez bir muştı taşır. Muştusuz yaşayamaz çocuklar. Çünkü, muştı demek umut demektir, umudun diğer adı da muştudur. Umudun en umutsuz gecelerde bile öten bir kuştur. Umudun vazgeçilmez gıdadır, yaşam için gerekli olan havadır, sudur belki ama çocuk yüreği için elzem olan, umuttur. Muştudur, yarınlara çekilen özlemdir. Umutsuz kalmak karanlıkta kalmak demektir, dayanılmaz zifiri bir hayat yaşamaya benzer. İşte sevgili **İVİK** abimiz, hayatın insana nelerin yaşatıracağı sürprizler karşısında, bütün olumsuzluklara rağmen inadına o muştuyu (**UMUDU**) yaşamaktadır. Bunun bu mutluluğunu gözlerinde ve kalbinde hissetmek adı konmaz bir duygudur. Bunda en büyük pay, hayat arkadaşı ve sevgili eşi **ŞENGÜL**'ün inanılmaz bir katkısı vardır.

Ve Her şeye rağmen, şartlar ne olursa olsun, bir anlamda, umutsuzluğa başkaldırıp ve biz bunu gerçekten istediğimiz zaman, daha anlamlı ve güzelleşiyor hayat...